6

பாச்சலூர் மக்களின் சமய சடங்குகள்;

Religious rituals of the people of Bachalur

[1]செந்தில்குமார். இரா, [2]மணிமேகலை.இர

[1]மீனாட்சி கல்வியல் கல்லூரி, திண்டுக்கல்,

[1,2]தமிழ்த்துறை, பி.எஸ்.ஜி கிருஷ்ணம்மாள் கல்லூரி பெண்கள், பீளமேடு, கோயம்புத்தூர்.

[1]Senthil Kumar.R, [2]Manimegalai.R

[1]Meenakshi B.Ed.,college, Dindigul.

[1,2]Department of Tamil, PSG Krishnamall college for women peelamedu Coimbatore.

ORCID : https://orcid.org/0009-0005-1093-2447

DOI: 10.5281/zenodo.21735858

Abstract

Located on the western slopes of the Kodaikanal range in Dindigul district, the village of Bachalur has a unique geographical environment and a cultural history that embraces tribal traditions. This article examines the religious rituals, worship of indigenous deities, nature and ancestor worship of the people of Bachalur from my own field research perspective and a sociological perspective. This article expands on how the religious life of these people is not limited to mere rituals, their agricultural life, relationship with forests, social control and communal living. This study also deeply analyzes the contribution of these rituals in restoring the indigenous identities of the hill people.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திண்டுக்கல் மாவட்டம் கொடைக்கானல் மலைத்தொடரின் மேற்குச் சரிவில் அமைந்துள்ள பாச்சலூர் கிராமம், தனித்துவமான புவியியல் சூழலையும் பழங்குடி மரபுகளைத் தழுவிய பண்பாட்டு வரலாற்றையும் கொண்டுள்ளது. இக்கட்டுரை பாச்சலூர் மக்களின் சமயச் சடங்குகள், நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு, இயற்கை மற்றும் மூதாதையர் வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவற்றை எனது சொந்தக் கள ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்திலும் சமூகவியல் பார்வையிலும் ஆராய்கிறது. இம்மக்களின் சமய வாழ்வு என்பது வெறும் சடங்குகளுடன் நின்றுவிடாமல், அவர்களின் விவசாய வாழ்க்கை, காடுகளுடனான உறவு, சமூகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் கூட்டு வாழ்வியலோடு எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை விரிவுபடுத்துகிறது. மலைவாழ் மக்களின் பூர்வகுடி அடையாளங்களை மீட்டெடுப்பதில் இவ்வழிபாட்டு முறைகள் எத்தகைய பங்களிப்பைச் செய்கின்றன என்பதையும் இவ்ஆய்வு ஆழமாக அலசுகிறது.

Keywords: பாச்சலூர், மலைவாழ் மக்கள், சமயச் சடங்குகள், நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு, இயற்கை வழிபாடு, மூதாதையர் வழிபாடு, சமூக-பண்பாட்டு ஆய்வு, கள ஆய்வு.

முன்னுரை

மனித நாகரிகத்தின் தொடக்க காலம் முதலே மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான உறவு சமய நம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகள் மூலமாகவே வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. குறிப்பாக, மலைவாழ் மற்றும் கிராமப்புறச் சமூகங்களில் நிலவும் சடங்குகள் அந்தந்தப் பகுதியின் வாழ்வியலைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் முக்கிய ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன. பாச்சலூர் போன்ற மலைப்பகுதி கிராமங்களில் நவீன நாகரிகத்தின் தாக்கம் ஓரளவு நுழைந்திருந்தாலும், அவர்களின் பாரம்பரியச் சமயச் சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் மாறாமல் தொடர்கின்றன. இக்கட்டுரை பாச்சலூர் மக்களின் சமயச் சடங்குகளின் தன்மைகள், அவற்றின் சமூகப் பங்களிப்பு மற்றும் நடைமுறைகளை எனது சொந்தப் பார்வையில் ஆவணப்படுத்துகிறது. மலைகளின் அரவணைப்பில் வாழும் இம்மக்களின் ஆன்மீக வெளிப்பாடுகள் எவ்வாறு காலம்காலமாகத் தொடர்ந்து வருகின்றன என்பதை இக்கட்டுரை விரிவாகப் பேசுகிறது.

இயற்கையும் தெய்வக் கோட்பாடும்

மலைப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வைக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களின் சமய நம்பிக்கையின் முதல் நிலை இயற்கையை வழிபடுவதாகும். ஊருக்கு அருகில் உள்ள பெரும் மரங்கள், அருவிகள், சுனைகள் மற்றும் குன்றுகள் தெய்வீக சக்தி கொண்டவையாகக் கருதப்பட்டு வணங்கப்படுகின்றன. மலை விவசாயத்தை நம்பியுள்ள இம்மக்கள், பருவமழை பொழியவும், விளைச்சல் செழிக்கவும் இயற்கைச் சக்திகளுக்கும் குன்றுகளுக்கும் சிறப்புப் பூஜைகள் செய்கின்றனர். காடுகளின் பாதுகாப்பைத் தங்களின் ஆன்மீகக் கடமையாகக் கருதும் இம்மக்களின் மரபுகள், இயற்கையைச் சிதைக்காமல் வாழ்ந்திடத் தூண்டும் உன்னத தத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன.1

நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள்

மக்களின் சமூகப் பாதுகாப்பையும் ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்துவதில் நாட்டார் தெய்வங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. அய்யனார், கருப்பசாமி, முத்தையா போன்ற ஆண் தெய்வங்களும், காளியம்மன், மாரியம்மன் போன்ற பெண் தெய்வங்களும் ஊரின் எல்லைக் காவல் தெய்வங்களாக வழிபடப்படுகின்றன. இக்கோயில்கள் பெரும்பாலும் பெரிய கட்டிட அமைப்புகளாக இல்லாமல், திறந்தவெளியில் மரங்களின் நிழலிலோ அல்லது எளிய கல் பீடங்களாகவோ காணப்படுகின்றன. இந்தத் தெய்வ வழிபாடுகள் சமூகத்தில் எவ்வித அநீதியும் நிகழாமல் காப்பதற்கான தார்மீகக் கட்டுப்பாடுகளாகச் செயல்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிராமத் திருவிழாக்களும் சடங்குகளும்

ஆண்டுதோறும் குறிப்பிட்ட பருவங்களில் மக்களால் கிராமத் திருவிழாக்கள் கோலாகலமாக நடத்தப்படுகின்றன. திருவிழாக் காலங்களில் குடும்பங்கள் ஒன்றுகூடிப் பொங்கல் வைத்துப் படைப்பதும் கால்நடைச் செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகச் சிறப்புப் பூஜைகள் செய்வதும் வழக்கம். வேண்டுதல்கள் நிறைவேறும் போது கிடா வெட்டுதல் (ஆடு, கோழி பலி), மாவிளக்கு ஏற்றுதல், அக்ரகண்டம் மற்றும் அலகு குத்துதல் போன்ற தீவிர நேர்த்திக்ககடன்கள் செலுத்தப்படுகின்றன. பறை, உருமி, உடுக்கை போன்ற பாரம்பரிய இசைக் கருவிகளின் முழக்கத்துடன் சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன.

மூதாதையர் வழிபாடும் மரபுகளும்

மக்களின் சமய நம்பிக்கைகளில் மூதாதையர்களை வழிபடும் வழக்கம் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. தங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வரும் முன்னோர்களைத் தெய்வமாகப் பாவித்து,

குறிப்பிட்ட குடும்ப விழாக்களின் போதும், பண்டிகைக் காலங்களிலும் அவர்களுக்குப் படையலிட்டு வழிபடும் மரபு இம்மக்களிடம் உயிர்ப்புடன் உள்ளது. தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடரும் இந்த உறவுமுறை, குடும்ப உறவுகளை வலுப்படுத்துவதோடு மட்டுமின்றி, மூதாதையர்களின் நினைவுகளைச் சமூகத்தின் ஆன்மீகச் சொத்தாகப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது.

சமய சடங்குகளின் போது அருள்வந்து ஆடும் பூசாரிகள் அல்லது குறிசொல்பவர்கள் மூலம் மக்களின் குறைகளைக் கேட்டுத் தெய்வத்தின் வாக்காகத் தீர்வு சொல்லும் வழக்கம் மக்களிடம் இன்றளவும் நடைமுறையில் உள்ளது. கிராமத்தில் ஏற்படும் சிக்கல்கள், நோய்கள் மற்றும் இயற்கை இடர்பாடுகளுக்கான காரணங்களை இந்த அருள்வாக்கின் மூலமே கண்டறிந்து பரிகாரச் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். இந்த நம்பிக்கையானது மக்களின் உளவியல் ரீதியான பயத்தைப் போக்கி, சமூக ஒற்றுமையைப் பேண உதவியாக அமைகிறது.

விவசாயச் சடங்குகளும் பூமி பூஜையும்

விவசாயத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டுள்ள பாச்சலூர் மக்களிடம் விதைப்பு மற்றும் அறுவடைக்காலச் சடங்குகள் மிக முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. புதியதாகப் பயிரிடும் முன் பூமித்தாயை வணங்கிச் செய்யப்படும் 'பூமி பூஜை' மற்றும் விளைச்சல் நன்முறையில் கிடைத்தவுடன் கிராமத்தின் சார்பாகச் செய்யப்படும் 'புதிய நெல் படையல்' சடங்குகள் இங்கு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. இச்சடங்குகள் மனிதனுக்கும் நிலத்திற்கும் இடையிலான பொருளாதார மற்றும் ஆன்மீகப் பிணைப்பை வலுப்படுத்துகின்றன.

விலங்கு பலியும் நேர்த்திக்கடன்களும்

சமய வழிபாடுகளின் மிக முக்கியமான அங்கமாக நேர்த்திக்ககடன்களும் பலியிடும் முறைகளும் விளங்குகின்றன. தங்களின் கோரிக்கைகள் நிறைவேறியவுடன் குலதெய்வத்திற்குப் பொங்கல் வைத்து, கிடா வெட்டி (ஆடு அல்லது கோழி பலி) விருந்து படைக்கும் வழக்கம் பரவலாக உள்ளது. இந்த நிகழ்வு என்பது வெறும் சடங்கு மட்டுமல்லாமல், கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடி உணவைப் பகிர்ந்து உண்ணும் ஒரு சமூக உறவுப் பாலமாகவும் திகழ்கிறது.

நீர் நிலைகளும் நீரூற்று வழிபாடுகளும்

மலைப்பகுதியில் உள்ள சுனைகள், அருவிகள் மற்றும் ஓடைகள் வெறும் குடிநீர் ஆதாரங்களாக மட்டும் கருதப்படாமல், தெய்வங்கள் வசிக்கும் புனித இடங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. கோடைக் காலங்களிலும் வராத சுனைகளுக்குச் சிறப்புப் பூஜைகள் செய்து, நீர் வளம் பெருக வழிபாடுகள் நடத்துவது இம்மக்களின் வழக்கம். நீரைத் தெய்வமாக வணங்கும் இந்தச் சடங்கு, இயற்கைப் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை உணர்த்தும் உயரிய மரபாக விளங்குகின்றது.

கன்னிமார் மற்றும் எல்லைச் சடங்குகள்

கிரகங்களின் தொல்லைகளையும் கிராமத்திற்குள் தீய சக்திகள் நுழைவதைத் தடுப்பதற்காகவும் கன்னிமார் தெய்வங்களுக்கும் எல்லைச் தெய்வங்களுக்கும் சிறப்புச் சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. கிராமத்தின் நான்கு எல்லைகளில் கற்சூலங்களை நட்டு, அவற்றுக்குச் சுண்ணம் பூசி, படையலிட்டு வழிபடும் வழக்கம் காலம்காலமாகத் தொடர்கிறது. இந்த எல்லைச் சடங்குகள் கிராமத்து மக்களை ஒரு சமூகமாக இணைப்பதிலும், பாதுகாப்பணர்வை உருவாக்குவதிலும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.3

தீச்சட்டியும் காவடி எடுக்கும் முறைகளும்

திருவிழாக் காலங்களில் பக்தர்கள் தங்கள் நேர்த்திக்ககடனைச் செலுத்துவதற்காகத் தீச்சட்டி எடுத்தல், பால்குடம் எடுத்தல் மற்றும் காவடி தூக்குதல் போன்ற வழிபாட்டு முறைகளைக் கடைபிடிக்கின்றனர். கடுமையான விரதமிருந்து செய்யும் இச்சடங்குகள், மனிதனின் மன உறுதியையும் ஆன்மீகச் சமநிலையையும் சோதிக்கும் நிகழ்வுகளாக அமைகின்றன. இந்தச் சடங்குகளில் சாதி வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களும் ஒன்றிணைந்து பங்கேற்பது பாச்சலூர் சமூகத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

பில்லி, சூனியம் மற்றும் மாந்தீரீக நம்பிக்கைகள்

மலைவாழ் சமூகங்களில் நிலவும் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளில் பில்லி, சூனியம், கண் திருஷ்டி மற்றும் பேய் பிசாது போன்றவற்றுக்கு எதிரான பாதுகாப்புச் சடங்குகளும் அடங்கும். கிராமத்தில் உள்ள நாட்டு வைத்தியர்கள் மற்றும் மந்திரவாதிகளின் உதவியோடு தீய சக்திகளை விரட்டச் செய்யப்படும் தாயத்து கட்டுதல், மந்திர நீர் தெளித்தல் போன்ற சடங்குகள் நடைமுறையில் உள்ளன. இவை மக்களின் உளவியல் ரீதியான பயத்தைப் போக்கும் பாரம்பரியச் சிகிச்சை முறைகளின் நீட்சியாகக் கருதப்படுகின்றன.

திருமணச் சடங்குகளும் குலதெய்வப் பங்கும்

மக்களின் திருமணச் சடங்குகள் வெறும் குடும்ப நிகழ்வாக இல்லாமல், குலதெய்வத்தின் அனுமதியுடனும் ஆசியுடனும் மட்டுமே தொடங்கப்படுகின்றன. புதிய தம்பதியினர் முதல்முறையாகக் குலதெய்வக் கோயிலுக்குச் சென்று பொங்கல் வைத்து வழிபடும் சடங்கு கட்டாயமான ஒன்றாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. இந்தச் சடங்கின் மூலமாகத்தான் புதிய குடும்பம் சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, குலதெய்வத்தின் வம்சாவளி வரிசையில் இணைக்கப்படுகிறது.

ஒரு குழந்தை குடும்பங்களில் பிறக்கும் போது, தீட்டு கழித்தல் மற்றும் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டுதல் போன்ற சடங்குகள் குறிப்பிட்ட நாட்களில் நடத்தப்படுகின்றன. குழந்தை நலமுடன் வாழவும், குலதெய்வத்தின் அருள் கிடைக்கவும் காதணி விழா (காது குத்துதல்) சமயச் சடங்காகவே கோயில்களில் அல்லது வீட்டுக்கு அருகில் உள்ள குலதெய்வச் சன்னதிகளில் சிறப்பாகச் செய்யப்படுகிறது. இது குழந்தையைச் சமூகத்தின் உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொள்வதற்கான முதல் ஆன்மீகச் சடங்காகும்.

இறப்பு மற்றும் இறுதிச் சடங்குகள்

மனிதனின் வாழ்வின் இறுதிக் கட்டமான இறப்பு நிகழ்வுகளில் பாச்சலூர் மக்கள் தங்களின் பாரம்பரியச் சடங்குகளைத் தவறாமல் பின்பற்றுகின்றனர். உடலை நல்லடக்கம் செய்யும் முறை மற்றும் இறந்தவர்களின் ஆன்மா சாந்தியடையச் செய்யப்படும் திதி மற்றும் படையல் சடங்குகள் மூதாதையர் வழிபாட்டின் நீட்சியாகக் கருதப்படுகின்றன. இறந்தவர்களின் உடமைகளை வைத்து வழிபடும் முறையும், அவர்களின் நினைவாகக் கல் நாட்டுவதுமான பழங்குடி மரபுகள் இங்கு இன்றும் உயிர்ப்புடன் உள்ளன.

மலை விவசாயத்திற்கு உழவு மாடுகளும், பாலுக்காக ஆடுகளும் பாச்சலூர் மக்களுக்கு முக்கியச் செல்வங்களாக விளங்குகின்றன. இக்கால்நடைகளுக்கு நோய் நொடிகள் வராமல் காக்கவும், அவைகளைப் பேணிக்காக்கவும் 'மந்தை பூஜை' மற்றும் 'கிடா வெட்டும் சடங்கு' ஆகியவை கிராமத்தின் சார்பாக நடத்தப்படுகின்றன. கால்நடைகளைத் தெய்வத்தின் சொத்தாகக் கருதி அவற்றை வழிபடும் இந்த வழக்கம் இம்மக்களின் பொருளாதார வாழ்வோடு சமயச் சடங்கு

எவ்வாறு இணைந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.

வேட்டைச் சடங்குகளும் வனத் தெய்வ வழிபாடும்

பழங்காலத்தில் காடுகளில் விலங்குகளை வேட்டையாடும் வழக்கம் இருந்தபோதிலும், தற்போது அத்தகைய மரபுகள் மாறி, காட்டின் தெய்வமான 'கருப்புசாமி' மற்றும் 'முத்துமுனீஸ்வரர்' ஆகியோருக்குச் செய்யப்படும் குறியீட்டு முறையிலான வேட்டைச் சடங்குகள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன. காடுகளுக்குச் சென்று குறிப்பிட்ட மரங்களின் கீழ் அமர்ந்து வனத் தெய்வங்களை நினைத்துச் செய்யும் சிறப்புப் பூஜைகள் மூலமாக வன விலங்குகளிடமிருந்து பாதுகாப்புப் பெற முடியும் என்பது இவர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.

கிராமத்தில் கடுமையான வறட்சி, கொடிய நோய்கள் அல்லது பேரிடர்கள் ஏற்படும் போது, கிராம மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடிச் சிறப்புப் பரிகாரச் சடங்குகளைச் செய்கின்றனர். ஊர் எல்லையில் கூடிப் பொங்கல் வைத்து, பொசுங்கிப் போன கொப்பரைகளில் உணவு சமைத்துச் சாமிக்குப் படைத்து, ஊருக்குள் இருக்கும் தீமைகளை விரட்டும் 'கிராம சாந்தி' சடங்கு நடத்தப்படுகிறது. இது கூட்டு ஒற்றுமையை வலுப்படுத்தும் முக்கியச் சடங்காகும்.

புதுமனை புகுவிழா மற்றும் வாஸ்து சடங்குகள்

மக்கள் புதிய வீடுகளைக் கட்டிக்குடியேறும் போது, வாஸ்து முறைப்படி பூமி பூஜை செய்து, குலதெய்வத்தை நினைத்துச் சுவரில் மஞ்சள் குங்குமம் வைத்துச் சடங்குகள் நடத்துகின்றனர். புதிய வீட்டில் தீய சக்திகள் நுழையாமல் இருக்கவும், குடும்பம் செழிக்கவும் குடும்ப மூத்தவர்கள் மற்றும் பூசாரிகளின் மந்திர உச்சாடனங்களுடன் செய்யப்படும் இந்தச் சடங்கு இல்லற வாழ்வின் பாதுகாப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

மழை பொய்த்துப் போகும் காலங்களில் பாச்சலூர் மக்கள் கூட்டு வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு மழை வேண்டிச் சிறப்புச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மலையின் உச்சிக்குச் சென்று அங்குள்ள சுனைகளில் நீரை ஊற்றி, வருண பகவானையும் இயற்கை தெய்வங்களையும் வேண்டிப் பாடி வழிபடுகின்றனர். இந்தச் சடங்கின் முடிவில் மழை பொழிவதாக இம்மக்கள் உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

குளிர்காலச் சடங்குகளும் தீ மூட்டுதலும்

பனி மற்றும் குளிர்காலம் தீவிரமாக இருக்கும் மாதங்களில், பாச்சலூர் மக்கள் தங்களின் வீடுகளுக்கு முன்பும் சன்னதிகளுக்கு அருகிலும் பெரிய அளவிலான தீ மூட்டிச் சடங்குகளை நடத்துகின்றனர். இந்தத் தீ மூட்டுதல் சடங்கானது குளிர் தாக்கத்திலிருந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், தீய சக்திகளையும் குளிரின் கொடூரத்தையும் விரட்டும் ஆன்மீகச் சடங்காகவும் பார்க்கப்படுகிறது.

தமிழர்களின் திருநாளான தைப்பொங்கலை பாச்சலூர் மக்கள் மலைச் சூழலுக்கே உரிய தனித்துவத்துடன் கொண்டாடுகின்றனர். புது அறுவடை நெல்லைக் கொண்டுவந்து பொங்கல் வைத்து, சூரிய பகவானுக்கும் பூமித் தாய்க்கும் நன்றி செலுத்தும் வகையில் இந்தச் சடங்கு அமைகிறது. உழைப்பின் பலனைக் கொண்டாடும் இத்திருவிழா சமயச் சடங்குகளின் உன்னத வெளிப்பாடாகும்.

பூசாரி மற்றும் காளியாட்டம் சார்ந்த சடங்குகள்

சமயச் சடங்குகளை முன்னின்று நடத்தும் பூசாரிகள் கடுமையான விரதங்களைக் கடைபிடித்துத்

தெய்வத்தின் சக்தியைத் தங்களுக்குள் பெற்றுக்கொள்வதாக நம்பப்படுகிறது. திருவிழாக் காலங்களில் பூசாரிகள் காளியாட்டம் மற்றும் ஆக்ரோசமான சடங்கு முறைகளைச் செய்து மக்களின் பயத்தைப் போக்கித் தெய்வத்தின் அருளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இந்தச் சடங்கு முறைகள் இம்மக்களின் ஆன்மீக நம்பிக்கையின் மையமாக விளங்குகின்றன.

மலைவாழ் சமூகத்தில் இளம் தலைமுறையினர் சமூகத்தின் ஆன்மீக நெறிமுறைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் குறிப்பிட்ட பருவ வயதில் எளிய தீட்சை அல்லது காப்பு கட்டும் சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. குலதெய்வக் கோயில்களில் சிறுவர்களுக்குச் சிறு காப்புகள் கட்டி, பெரியவர்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுத் தரும் இச்சடங்கு, அவர்களைச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுப் பொறுப்பாளர்களாக மாற்ற உதவுகிறது.

மலைச் சரிவுகளில் புதிய நிலங்களைத் திருத்திப் பயிரிடத் தொடங்கும் முன், நிலத்தில் உள்ள மறைந்திருக்கும் தீய சக்திகளை அகற்றவும், நிலம் செழிக்கவும் செய்யப்படும் சிறப்புச் சடங்காகும் இது. நிலத்தின் காவலாகக் கருதப்படும் முனிஸ்வரன் அல்லது கருப்பசாமிக்குச் சிறிய கல்லினை நட்டுச் செய்யும் இந்த வழிபாடு, நிலத்திற்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான பந்தத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

தேன் எடுக்கும் சடங்கு மற்றும் வனத் தெய்வ வழிபாடு

காடுகளில் இயற்கையாகக் கிடைக்கும் தேனைச் சேகரிக்கச் செல்லும் முன்பு, மலைவாழ் மக்கள் காடுகளின் காவல் தெய்வத்திடம் அனுமதி கோரிச் சிறப்புப் பிரார்த்தனை செய்கின்றனர். காடுகளில் வண்டுகளின் தொல்லையிலிருந்து தப்பிக்கவும், ஆபத்துகளில் இருந்து காக்கவும் செய்யப்படும் இந்தத் தேன் எடுக்கும் சடங்கு பாரம்பரிய மரபின் ஒரு முக்கியப் பகுதியாகும்.

பெண்கள் தங்களின் குடும்ப நலனுக்காகவும், நோயற்ற வாழ்வுக்காகவும் குலதெய்வச் சன்னதிகளில் மாவிளக்கு ஏற்றி வழிபடும் வழக்கம் பாச்சலூர் மக்களிடம் பரவலாக உள்ளது. பச்சரிசி மாவு, வெல்லம் மற்றும் நெய் சேர்த்துச் செய்யப்படும் இந்த மாவிளக்கு வழிபாடானது குடும்பத்தின் அமைதியையும் செழிப்பையும் உறுதிப்படுத்தும் முக்கியமான சடங்காகும்.

ஆண்டுப் பெருந்திருவிழா மற்றும் ஊர்க்கூட்டுச் சடங்குகள்

ஆண்டுக்கு ஒருமுறை பாச்சலூர் கிராமத்தின் ஒட்டுமொத்த மக்கள் கூடி நடத்தும் பெருந்திருவிழா ஊரின் ஒற்றுமைக்குச் சான்றாகும். வெளியூர்களில் வசிக்கும் சொந்தக்காரர்கள் அனைவரும் இத்திருவிழாவிற்காக ஊருக்கு வந்து குலதெய்வத்தை வழிபடுவதுடன், கிராமத்தின் பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்கும் சமூகக் கூட்டமாகவும் இச்சடங்கு காலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முடிவுரை

மக்களின் சமய சடங்குகள் என்பவை வெறும் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் மட்டுமல்ல. அவை அப்பகுதி மக்களின் கூட்டு மனசாட்சியை இணைக்கும் பிணைப்பாகவும், இயற்கையோடும் மூதாதையரோடும் இயைந்த வாழ்வியலைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் சாதனமாகவும் விளங்குகின்றன. நவீனமயமாக்கலின் தாக்கங்கள் பல பகுதிகளில் எதிரொலித்தாலும், பாச்சலூர் மக்கள் தங்களின் மூதாதையர் விட்டுச்சென்ற வழிபாட்டு முறைகளையும் நாட்டார் மரபுகளையும் இன்றும் தங்களின் அடையாளமாகப் பாதுகாத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. எதிர்காலத்திலும் இம்மக்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள் அழியாமல் தொடர இந்தச் சமயச் சடங்குகளே அடிப்படைக் காரணமாக அமைகின்றன.

வ.எண்	பெயர்	வயது	பாலினம்	முகவரி
1.	குப்புச்சாமி	50	ஆண்	பாச்சலூர்
2.	பரமேஸ்வரி	45	பெண்	பாச்சலூர்
3.	வசந்தி	40	பெண்	பாச்சலூர்
4.	ஈஸ்வரன்	56	ஆண்	பாச்சலூர்

துணைநூற்பட்டியல்

1. பக்தவச்சல பாரதி, 2000, நாட்டார் வழக்காற்றியல் கோட்பாடுகள், பாவைப் பதிப்பகம், சென்னை.

2. சு. சக்திவேல்,1990, நாட்டார் மக்கட் சடங்குகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

Referecnces

1. *Bakthavatchala Bharathi. (2000). Naattaar Vazhakkaatriyal Kotpaadugal. Paavai Pathippagam, Chennai.*

2. *Satchivelu, Su. (1990). Naattaar Makkat Sadangal. Manivasagar Pathippagam, Chennai.*

Cite this Article in English

Senthil Kumar.R, Manimegalai.R "**Religious rituals of the people of Bachalur**" *MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.3 Issue 2, July 2026, pp. 35-41*